

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), šte. 220

Maribor, četrtek 27. septembra 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Polovičarstvo

Širši glavni odbor radikalne stranke je včeraj po ostri tridnevni razpravi o položaju v državi in stranki zaključil sejo. Napovedovale so se senzacije o izključitvi Vukičevića in njegovih pristašev iz stranke, o pozivu radikalnim ministrom, da morajo s svojo ostavko izzvati krizo celokupne vlade, o konkretnih predlogih za sporazum s Hrvati. Poznavalci ljudi in razmer v radikalni stranki so že vnaprej nevarno skimavali z ramami in bili prepričani, da bo vse skupaj zopet samo — vihar v čaši vode.

Rezolucija, ki jo je včeraj soglasno sprejel širši glavni odbor, je zelo kratka in ugotavlja samo, da so pogledi vodstva stranke glede ocene splošne politične situacije in glede odnošajev v stranki pravilni, istotako tudi stališče Ace Stanojevića in ožjega odbora glede skaljenih odnošajev z brati Hrvati.

S to rezolucijo je pač obsojena politika Velje Vukičevića, o kateri je izjavil tako Aca Stanojević kakor tudi ogromna večina članov širšega glavnega odbora, da je bila skrajno škodljiva za državo in za stranko in da je obe privedla do težkih pretresljajev. Tudi je odobrena z resolucijo izjava Ace Stanojevića, ki se je z lepimi besedami izjavil za »odkrit sporazum s Hrvati«.

Toda take izjave Stanojevića in ostalih članov strankinega vodstva kakor tudi resolucija sama dokazujejo ponovno, da vsi merodajni faktorji v radikalni stranki še vedno niso na jasnem o bistvu današnje težke krize. Čui še vedno govore tako, kakor da gre samo za nekakšen plemenski spor med Srbi in Hrvati. Še vedno ne pojmujejo, da tu ni več vprašanja plemenske nasprotstva, ampak da gre za vprašanja gospodarske, materialne narave, ki globoko režejo v telo nele Hrvatov, ampak vsega prečanskega prebivalstva. Oni so še vedno v starih tirih mentalitete, da zadostuje samo dogovor o tem, koliko ministrov bo imela ena in druga stranka, pa da potem lahko gre stvar zopet mirno po stari poti naprej. To krivo presojanje in nespoznanje bistva stvari rodi vedno znova napačne sklepe, ali pa vsaj samo polovičarske, kakršna je tudi radikalna resolucija.

Širši glavni odbor NRS je obstal na pol pota. Ako je imel namen korenito izlečiti zlo, ki je zadelo državo, ni bilo dovolj samo to, da je s prstom pokazal na Vukičevića in njegove kompanjone kot krivce. Iti je moral dalje: pozvati je moral vse radikale, ki so danes eksponenti Vukičevićevega režima, nadaljevanega po dr. Korošcu, da izvajajo konsekvence, se odpovedajo svoji ulogi in odpro pot za nove smernice. To se ni zgodilo. Radikalni glavni odbor ni pozval radikalnih ministrov k demisiji in ni s tem omogočil formalne krize sedanjega režima, ki je predpogoj za ozdravljenje razmer.

V Beogradu se sicer govori, da je radikalna resolucija v obsodbi Vukičevića samo zato tako plehka, ker je Vukičević šefu stranke g. Stanojeviću podal izjavo in obljubo, da se umakne z vseh vodilnih mest. Toda v resničnosti te verzije zelo resno dvomimo. Z umaknitvijo Vukičevića kot osebe pa bi tudi še ne bilo doseženo ničesar, zakaj predpogoj za spremem-

Špansko zadela nova strašna nesreča

EKSPLOZIJA V VELIKEM TRDNJA VSKEM MUNICIJSKEM SKLADIŠČU. — STRAŠNO RAZDEJANJE. — NA STOTINE MRTVIH IN RANJENIH.

MADRID, 27. septembra. Sinoči, malo pred polnočjo, je zletela v mestu Melilli v španskem Maroku utrdba Carbrizas med strašnim grmenjem v zrak. Iz doslej nepojasnjenih vzrokov je namreč nastala v glavnem municijskem skladišču utrdbne eksplozija, ki je imela strašne posledice. Nebo se je v hipu razsvetlilo kakor ob belem dnevu, nato pa je sledila strašna detonacija, kakor da bi naenkrat pričelo grmeti več tisoč topov. V mestu in okolici ni niti ena hiša cela. Ljudje so v paničnem strahu pobegnili na prosto. Število človeških žrtev mora biti zelo veliko, ker je razdejano celo predmestje.

O katastrofi se poročajo sledeče podrobnosti: V mestu Melilli je ravno končala gledališka predstava. V kavarnah in barjih je bilo zelo živahno in tudi na ulicah še mnogo ljudi. Okrog 11.30 ponoči se je mesto naenkrat silno razsvetlilo kot ob solnčnem dnevu, nakar je sledila detonacija. Ljudje so se vrgli na tla, nad mestom je začelo deževati opek, tra movja, železja, ostankov granat in šrapnelov itd. Zemlja se je stresla kot ob hudem potresu. Ljudje so v strahu v nočnih oblekah prihiteli iz hiš in blodili po mestu. V prvem trenutku je bilo vse prepričano, da je nastal sredi mesta vulkan. Vsled eksplozije se je razvil kasneje še požar in je bilo mesto v hipu zagrnjeno z gostim dimom. V kratkih presledkih je sledilo končno še več manjših eksplozij.

Šele danes zjutraj se je mogla pričeti reševalna akcija. V bližini trdnjave se je nudila grozna slika. Kjer je stala poprej mogočna utrdba, zevajo sedaj le še velike jame, okolica pa je zasuta s kamenjem in opekami. V okrožju 500 metrov so izginile z zemeljskega površja vse

hiše, dva kilometra daleč naokrog pa niti enega poslopja, ki bi ostalo nepoškodovano. Hiše kažejo visoke razpoke, strehe so udrtle, okna vsa razbita.

Kolikor je dosedaj ugotovljeno, je zletelo v zrak skladišče, v katerem je bilo 20.000 kg črnega in 40.000 kg brezdimnega smodnika ter 100.000 kg granat in drugih eksplozivnih snovi. Od vojakov, ki so bili nameščeni v trdnjavi, najbrže ni ostal nobeden živ. V bolnico so prepeljali doslej nad 200 težko ranjenih. V mestu vlada silno razburjenje. Vse prebivalstvo se udeležuje reševalne akcije, ki je silno otežkočena. Vsled eksplozije so namreč daleč naokrog razmetane granate. Izpod razvalin trdnjave so izkopali doslej 85 grozno razmesarjenih trupel, ki jih sploh ne bo mogoče identificirati. Koliko vojaštvo je bilo v trenutku eksplozije v trdnjavi, ni znano, ker oblasti to skrbno prikrivajo. Ker pa je mesto Melilla eno glavnih španskih oporišč v Maroku, se domneva, da je bilo v trdnjavi najmanj tisoč vojakov.

Vest o strašni eksploziji v Melilli je učinkovala v Madridu, ki je še vedno pod utišom kolosalne gledališke katastrofe, silno mučno in porazno. Guverner španskega Maroka, general Jurio, je prejel sporočilo, po katerem je zahtevala eksplozija veliko število človeških žrtev. V bolnice so prepeljali doslej 215 težko ranjenih, število mrtvih pa ni še niti približno ugotovljeno. Po njegovem mnenju je katastrofa posledica nepredvidnosti. Materialna škoda je ogromna, ker je bila to ena najmodernejših španskih utrdb v Maroku. Vojaške oblasti so odredile najstrožjo preiskavo, da se ugotove pravi vzroki nesreče.

Nov režim — edini izhod iz krize

KOMENTARJI O RESOLUCIJI ŠIRŠEGA GLAVNEGA ODBORA RADIKALNE STRANKE. — VUKIČEVIĆ — POLITIČEN MRLIČ.

BEOGRAD, 27. septembra. Včerajšnja resolucija širšega glavnega odbora radikalne stranke je danes predmet obširnih komentarjev v političnih krogih. Radikalni vseh struj so izredno zadovoljni, da ni prišlo do razcepa stranke in ker je obenem stranka končno vendarle dobila svojega predsednika. Vukičeviću pristašev vidijo v resoluciji popuščenje glavnega odbora, pristaši glavnega odbora pa so zelo zadovoljni, ker je bila izrečena obsodba politike Velje Vukičevi-

ća in njegovega režima. Posebno pozornost je vzbudilo v političnih krogih dejstvo, da je pokazal glavni odbor napram Vukičeviću tako popustljivost. Po izjavah več politikov je to mogoče razlagati samo na ta način, da je dobil glavni odbor na merodajnem mestu zagotovilo, da bo sedanja vlada v kratkem padla in da zato nima smisla streljati na politične mrtvece.

Vodja zemljoradnikov, Joca Jovanović, je izjavil danes novinarjem o resoluciji širšega glavnega odbora sle

bo razmer je umaknitev celotnega, od radikalne stranke doslej krčevito branjenega in čuvanega sistema hegemonije in izkoriščanja.

In kaj naj pomenijo deklaracije g. Stanojevića o odkritem sporazumu s Hrvati, ako tudi v tem pogledu ni širši glavni odbor radikalne stranke jasno in odločno izrekel svoje besede? Vsakdo v državi danes ve, da sporazuma brez novih svobodnih volitev ni, radikalni glavni odbor pa tišči svojo glavo v pesek in deklamira o sporazumu z »brati« Hrvati, namesto

da se jasno izreče za izvedbo novih volitev.

Končni efekt tridnevne radikalne konference je ta, da je izšel iz boja v radikalni stranki navidezno kot zmagovalec glavni odbor, odnosno g. Aca Stanojević in kot premaganec g. Vukičević. Za rešitev težke državne krize ni storil glavni odbor NRS niti koraka, režim pa, ki ga radikalna stranka dejansko drži, se pripravlja na podaljšanje svojega življenja z bankrotersko politiko zadolževanja pri švedskem trustu za vžigalice.

deče: Resolucija dokazuje: 1. da je stanje v državi v resnici takšno, kakor ga je vedno slikala opozicija, namreč slabo in nevzdržno; 2. odgovoren je neposredno za to sedanji režim; 3. da je za dogodke 20. junija v glavnem kriv režim četverne koalicijske; 4. da je sporazum s Hrvati neobhodno potreben, a nemogoč na temelju sedanje vlade; 5. da je izrečena obsodba blejskega pakta in Vukičevićeve politike; 6. da je sedanja vladna kombinacija nevzdržna in da je zato treba iskati nove. Vlada dr. Korošca mora zato vsekakor izvajati konsekvence in napraviti prostor boljši vladi.

Grozilna pisma hrvatskim poslancem

ZAGREB, 27. septembra. Izven vsakega dvoma je, da obstoja v Srbiji neka tajna teroristična organizacija, ki je v službi velesrbskih hegemonistov in hoče s silo zadušiti vsako gibanje med prečani za popolno enakopravnost vseh treh plemen. Ta organizacija ima na vesti krvavi pokolj 20. junija v narodni skupščini, na vesti ima smrt Stjepana Radića, od nje izvirajo tudi številna grozilna pisma, ki jih je dobival tudi Svetozar Pribičević. V zadnjem času so postali ti plačani fanatiki zopet agilnejši. Sedaj so pričeli groziti tudi hrvatskim poslancem dr. Mačku, dr. Krnjeviću in Josipu Predavcu, da jih čaka enaka kazen kakor Stjepana Radića. Člani vodstva Hrvatske seljačke stranke dobivajo dan za dnem pisma, v katerih se jim grozi s smrtjo. Pisma so naslovljena na »Zagreb — cigansko mesto«, pričenjajo s »Ciganski lopov«, končujejo pa s podpisom »Srbini radikalni« in so pisana v cirilici. Dne 23. tm. je tudi bivši radikalni posl., pop je voditelj Hrvatske seljačke stranke čisto odkrito priznal, da čaka tudi ostale voditelje Hrvatske seljačke stranke zaslužena kazen in da bo navedena organizacija svoje namere tudi izvršila.

Nov napad komitašev

SKOPLJE, 27. septembra. Kačaška tolpa, obstoječa iz 5 oseb, je sinoči napadla vas Vratište pri Gostivaru. Domača straža je stopila takoj v akcijo in razvila se je borba, v kateri je en kačak padel, ošta lim pa se je posrečilo pobeigniti preko mej v Albanijo.

Šef »Balkan-kredita«

avstrijski državljani Perschke bo izgnan. Vsi njegovi prizivi niso pomagali. Mož je pa zapleten v neko novo afero, ki se mora poprej še razčistiti. —

Protiv beznicam.

Veliko županstvo je vzelo osebno pravico do koncesije lastniku kavarne »Drava«. Razlog: mož je bil že šestkrat sodnijsko kaznovan in v kavarni se je že marsikaj zgodilo. Sedaj pride na vrsto še par lokalov. Sinoči so pred neko turško kavarno aretirali par vlačug, pred nekaj dnevi se je pa izkazalo, da se v dveh gostilnah vlačugarstvu daje streha in potuha. Nekemu častilcu ljubezni za denar in za eno noč je te dni pod tako streho zmanjkalo ves denar. Ko se je zbudil, je bilo gnezdo prazno, a z »ljubico« je odšla tudi — denarnica. — Gmotna zguba ga je navedla k izdaji idiličnega zavetišča. —

Ocena.

Ona: Kako ti ugaja moja nova obleka?

On: Kot čista voda!

Ona: Tako prozorna?

On: Ne, tako neokusna!

Kaj pa z okolico Maribora?

TUDI V OKOLICI JE TREBA ODPRAVITI NEDOSTATKE. — CENTRUM STUDENCEV NAJBOLJ ZANEMARJEN.

Gospod urednik! Vaš list pogosto razpravlja o ureditvi javnih naprav in olepšanju mesta Maribora. Dobro in prav je tako. Dobro in prav pa ni, da se v tem oziru docela pušča v nemar naša najbližja okolica. Saj tvori mesto Maribor s svojo najbližjo okolico naravno celoto, ki je le umetno po upravi ločena od mesta samega. Te umetne meje bodo prej ali slej padle. Zato bi bilo dobro, da se na to ozira že sedaj, in da razpravljajo naši okoličani o svojih pereh javnih vprašanjih tudi javno.

Dasi sem meščan, vendar me pot zane pogosto v našo lepo okolico in tako vidim in slišim marsikaj, kar bi bilo potrebno temeljite remedure. Za danes se omejim na Studence, koder me večkrat vodi pot v priljubljeni Limbuš.

Središče Studencev tvori okolica cerkve sv. Jožefa. Ta prostor se upravičeno imenuje »pri cerkvi«. Pred par leti so očetje kapucini studenško cerkveno poslopje (nekateri mu pravijo tudi »župnišče«, kar pa ni pravilno, ker Studenci nimajo lastne samostojne župnije, ampak spadajo k Magdalen) dvignili iz neznanne in čudno zidane kolibe v lepo in mogočno poslopje, ki se v tej okolici reprezentira že skoraj kakor kaka palača. S to stavbo je okolica cerkve brez dvoma mnogo pridobila.

Mučen utis pa napravi na človeka velikanska razlika zunanjsčine med »župniščem« in cerkvijo. Prvo izgleda kot kaka palača, cerkev pa kot kaka — podrtija. Reven božji stan in impozanten stan božjih služabnikov izzivata nehote čisto ostro kritiko, ki seveda ni v prilogoo kapucinov. Letos so vendar začeli kapucini popravljati streho znamenitemu poševno stoječemu zvoniku. Upamo, da pa ne bo ostalo samo pri klobuku, ampak, da se bo popravilo stolpa in cerkve nadaljevalo. Sicer se v tem oziru med kapucini in socialistično večino v studenškem občinskem zastopu vodi oster boj, kakor se čuje, vendar je neobhodno potrebno, da se popravi pri cerkvi temeljito izvedejo, ali pa cerkev — kasira. Na zadnje pa ni misliti, sicer ne bi popravljali zvonika. Torej ostane le popravo. Kako se glede stroškov popravi zjedinijo kapucini in studenški socialisti ter cerkveno-konkurenčni odbor

magdalenski, je končno njihova stvar. Zadnji čas pa je vsekakor, da se to enkrat že uredi in da drugače velika cerkvena stavba ne bo delala s svojo okrušeno zunanjsčino sramote Studenčanom in mestu Mariboru.

Je pa še druga stvar, ki jo je potreba enkrat vsaj načeti. Ravno ta centralno ležeč prostor pred cerkvijo zavzema dokaj velika trioglasta njiva, vrt in v sredi prostora star in silno primitiven kravji in svinjski hlev. Vse to je last cerkve, je zagrajeno s slabimi plotovi, ki kvarijo ves prostor. Krona vse neokusnosti pa je podrtija tistega hleva, ki čepi nekako v sredi vsega prostora kakor kupček nesreče. In če te pripelje pot mimo jutraj, opoldne ali zvečer, ko je ravno čas krmiljenja prašičev, se ti oglasi iz hleva muzika, ki te sicer kar pošegače po grlu, želodec se zmisli na klobase in druge svinjske dobrote, ki pa kar nič ne prija tvojim ušesom. Vemo, da so tudi take živalice potrebne na svetu in so kapucinom vsaj tako všeč, kakor nam drugim zemljanom. A nikakor ne moremo uvideti potrebe, da bi te stvarice imele svoj stan ravno sredi trga in od tu vznemirjale okolico s svojo muziko in še z drugimi ne ravno prijetnimi stvarmi. Tudi tisto nepokrito gnojišče z roji muh pri hlevu menda ni posebno umestno ne z estetskega, še manj pa še zdravstvenega stališča. Sicer je res, da so kapucini vse to že tako našli in niso temu krivi. A kljub temu to ne more večno tako ostati.

Da vse to omenjam, imam več vzrokov, med katerimi pa nikakor ni kako nasprotstvo do kapucinov, če prav bi morda kdo sklepal tako iz mojih besed. To je namreč res edini največji prostor sredi Studencev, katerega zanemarjenost bode v oči ne samo Studenčane, ampak tudi meščane in tujce, ki hodijo tod mimo. Drugič pa pride prav ta prostor v poštev, če se ustvari decentralizacija mestne tržnice. Tu bi bilo kakor nalašč mesto za to.

V Studencih imajo svoje olepševalno društvo. Društvo je sicer res še mlado, a o njegovem delovanju ni duha ne sluha. Tu ima lepo priliko, da se udejstvuje in skupno z občino odpravi vsaj največje in najhujše nedostatke, ki silno kvarijo lice naši okolici.

Drobiž iz Prekmurja

Samomor v Fikšincih. — V znamenju alkohola. — S samokresom. — Tatovi čebel. — Izseljevanje iz Prekmurja.

Pretekli teden je izvršil samomor posestnik Anton Klemar v Fikšincih. Ustrelil se je s samokresom najprvo v srce, potem pa še v sredino čela. Bil je takoj mrtev. Ustrelil se je iz strahu pred hišno preiskavo, katero bi imeli pri njem izvršiti orožniki, ker ga je tukajšnje ljudstvo obdolžilo, da je izvršil več tatvin. Vendar pa je hišna preiskava ostala brezuspešna. Pokojni je bil nekoliko slaboumen.

Nedavno je imela požarna bramba v Markovcih blagoslovljanje nove brizgalne. K slovesnosti so prišli tudi člani raznih okoliških gasilnih društev. Proti večeru, ko so bili fantje vsled zavžite pijače že nekoliko dobre volje, je prišlo med njimi do prepira, ki se je kmalu razvil v pretep, tekem katerega je udaril Franc Kardoš, 22 letni poljski delavec iz Gornjih Petrovcev, z gasilno sekiro z vso silo po glavi 29letnega posestnika Karola Knausa iz Markovcev, da se je ta takoj nezavesten zgrudil na tla. Prepeljali so ga v bolnišnico v Mursko Soboto. Njegova poškodba je težka.

Pred kratkim je prišlo med fanti v Adrijancih, ki so imeli nočno stražo in fanti iz Lucove do prepira in prerivanja. Pri tem je ustrelil črevljarski pomočnik Ludvik Pondelek iz Lucove s samokresom v levo roko nad laktom 20letnega posestniškega sina iz Adrijancev Josipa Kolarja in ga težko poškodoval. Kolar je bil v svrhu röntgenizacije poslan v mariborsko javno bolnico, kjer mu bodo vzeli izstrelek iz roke.

V Rankovcih si je pred dobrim tednom popolnoma na lepem zlomila nogo 77letna dninarjeva žena Terezija Šuštarč. Prepeljali so jo v murskosoboško bolnico.

V noči od nedelje na ponedeljek 24. tnje bilo ukradenih v Križevcih posestniku Jožefu Bobiču troje košev čebel z medom, Viktorju Hariju pa en koš. V isti noči so poskušali najbrže isti storilci ukrasti iz čebelnjaka posestnika Aleksandra Kutoša 4 koše čebel z medom, bili pa so še pravočasno preopedeni. Vendar pa so že vse 4 koše čebel z gorečimi cunjami in žveplom omamili in uničili. Dva dni poprej pa je bil posestniku Aleksandru Berkeju tudi ukraden en koš čebel. Skupna škoda znaša nad 2500 Din. Verjetno je, da je vse te tatvine izvršil eden in iste storilec. Kot osumljenca so orožniki aretirali 28letnega posestnika Štefana Kūronja iz Križevcev št. 77, ki je sedaj zaprt v Murski Soboti. Ali pa je ta v resnici tat, bo dognala šele sodna preiskava.

Včeraj je zopet odšel iz Murske Sobotne nov transport Prekmurcev v Južno Ameriko, in sicer 60 po številu. Bog jim daj srečo! Obetajo se še nadaljni. Ljudstvo ne najde doma dovolj zaslужka in kruha, pa je primorano zapustiti rodno grudo.

Nesreče pri delu.

V Radizelo pri Slivnici je 44 letni viničar Anton Legat pri snaženju velikega soda padel ter se poškodoval. — V železniški delavnici so vagonski odbijači stisnili 24letnega strojnega ključavničarja Hermana Lobanjska ter mu prizadeli nožranje poškodbe. — Jožef Drozg, kovač v Vajnu pri Jarenini je pa prišel pri delu z desno roko v slamoreznicu. Izgubil je en prst. Vsi trije ponesrečenci se zdravijo v bolnišnici. —

Mariborski in dnevni drobiž

Zimski vozni red

S 1. oktobrom stopijo v veljavo sledeče spremembe:

Na progi Grobelno—Rogatec vozijo od 1. oktobra dalje dnevno redno sledeči vlaki: Vlak št. 8132 odh. Grobelno 8.25, prihod Rogatec 9.30; vlak št. 8138 odh. Grobelno 15.58, prihod Rogatec 17.03; vlak št. 8140 odh. Grobelno 20.42, prihod Rogatec 21.47; vlak št. 8162 odh. Grobelno 9.10, prihod Rogatec 11.25; vlak št. 6131 odh. Rogatec 5.23, prihod Grobelno 6.33; vlak št. 8133 odh. Rogatec 12.10, prihod Grobelno 13.22; vlak št. 8137 odh. Rogatec 17.23, prihod Grobelno 18.35; vlak št. 8161 odh. Rogatec 5.00, prihod Grobelno 6.00.

S 7. oktobrom stopijo v veljavo sledeče spremembe: Na progi **Zagreb gl. k. — Zidanmost — Maribor gl. k. — Dunaj** izostane brzi vlak št. 8 odh. Zagreb gl. k. 20.50, prihod Maribor gl. k. 0.25 in prihod Dunaj 6.41; vozi pa mesto tega brzi vlak št. 10 z odhodom iz Zagreba gl. k. ob 23.25 in prihodom v Maribor gl. k. ob 3.10, kjer ima zvezo z brzim vlakom Trst — Dunaj, ki odhaja iz Maribora gl. k. ob 4.00 ter prihaja na Dunaj ob 9.36.

Na progi Vel. Kaniža — Kotoriba — Pragersko — Ljubljana — Trst izostane brzi vlak št. 210 — 1101 — 501 — 602 — 705 odh. Vel. Kaniža 23.25, odhod Ljubljana gl. k. 5.26 in prihod Trst 9.41; vozi pa zato brzi vlak št. 204 — 1103 z odhodom iz Vel. Kaniže ob 23.05 ter prihodom v Pragersko ob 1.55, kjer ima zvezo z brzim vlakom Dunaj — Trst, ki odhaja iz Pragerskega ob 2.16 in iz Ljubljane ob 4.57 in ki prihaja v Trst ob 9.05.

Na progi Trst — Ljubljana gl. k. — Maribor gl. k. — Dunaj izostane brzi vlak št. 710-603-504-D188 odhod Trst 20.30, odhod Ljubljana gl. k. 1.21, odhod Maribor gl. k. 4.45 in prihod Dunaj 10.15, ter vozi mesto tega brzi vlak št. 708-601-502-D188 z odhodom iz Trsta ob 19.05, iz Ljubljane gl. k. ob 23.56, iz Maribora gl. k. ob 4.00 in s prihodom na Dunaj ob 9.36. Potniški vlak št. 612, ki odhaja iz Maribora gl. k. ob 9.25 proti Dunaju, bo odhajal pričeni s 7. oktobrom že ob 8.55 iz Maribora gl. k. Potniški vlak št. 523, ki odhaja z Jesenic ob 18.02 proti Celovcu odn. Beljaku, bo odhajal iz Jesenic ob 17.40.

Stenski vozni redi avstrijskih zveznih železnic, veljavni od 15. maja 1928, bodo nadomeščeni z novimi, veljavnimi od 7. oktobra 1928.

Prvo gostovanje ljubljanske opere v Mariboru.

Kmalu po 15. oktobru namerava gostovati ljubljanska opera v mariborskem gledališču z veličastno Smetanovo opero »Dalibor«. Ker so stroški gostovanja ogromni (saj nastopi 82 oseb), je potrebno, da bo hiša naprej razprodana. Zato se začne predprodaja vstopnic takoj. Gostovanje se bo vršilo le, če bodo do 5. oktobra oddani vsi sedeži. Vstopnina sedežev od 60 do 15 Din; stojišče od 15 do 6 Din. Mariborski gledališki abonenti uživajo radi velikih režij le 10% popusta, ako vzamejo vstopnice do 3. oktobra. —

Imenovanje pri mariborskem oblastnem odboru.

Inž. Jože Lah je sprejet v stalno službo, Anton Medved za rač. uradnika, Branko Cejan za rač. praktikanta, Mihael Grande za pisarniškega uradnika, Rupert Muraus, Antonija Lesjak, Nežica Činžar in Jernej Kolar pogodbeno za pisarniške poduradnike, za slugi pa Dobrajc Franc in Kraševac Mihael. Kot ekonom. praktikanta sta bila sprejeta v mariborsko bolnico Joško Peršuh in Andrej Krapec. —

Dravsko kopališče zaprto.

Ker je nastopilo neugodno vreme, je mestna občina svoje dravsko kopališče ob bregu do nadaljnjega zaprla. —

Kongres Jugoslovenskega šumarskega združenja,

ki bi se imel vršiti od 7.—9. oktobra, je radi narodne proslave desetletnice prebitja solunske fronte, odgoden. Vršil se bo najbrže 28. oktobra in naslednje dni, o čemer bodo člani J. Š. U. pravočasno obveščeni. —

Sadna razstava v Ljubljani.

Ob priliki velike razstave »Tisk«, ki bo na ljubljanskem velesajmu od 7. do 21. oktobra, bo isti priključena tudi razstava sadja, zvezana s sadnim sejmom. Navzlic temu, da letošnja sadna letina ni posebno bogata, se je vendar posrečilo zbrati veliko množino izbranega sadja. Do sedaj so prijavljene sledeče vrste: Zgodnja zimska jabolka: ananas, zlata parmena, belfleur, pisani kardinal, bismark itd. Pozna zimska jabolka: Kanadska reneta, landsberška reneta, bobovec, mošančkar, londonski peping, boskopski kosmač, janathan, šampanjska reneta, baumanova reneta itd. itd. Hruške: avranžka, blumenbahovka, pastorovka itd. Vse sadje bo lepo, pravilno vloženo v ameriških zabojih od 20 do 25 kg.

Ponesrečil se je

v telovadnici gimnazije pri društvenitelovadbi 16letni dijak gimnazije Alojzij Šef. Pri veletouču je padel z droga in si močno poškodoval hrbtenico in desno nogo. Ponesrečenega dijaka so odpremili v bolnišnico. —

Samovar je eksplodiral

18letnemu čevljarskemu pomočniku Iv. Frangešu ter ga tako močno opeknel po obrazu, da je moral v bolnišnico. —

Poslovitev oskrbnika »Mariborske kočee na Pohorju.

Zvedeli smo, da nas v kratkem zapusti priljubljeni oskrbnik »Mariborske kočee« na Pohorju g. Maks Reš. Da nam bode mogoče še enkrat v njegovi družbi prebiti prijetne urice, bo v nedeljo, dne 30. septembra v »Mariborski kočee« poslovilna zabava, h kateri se vabijo vsi njegovi prijatelji in znanci, kakor tudi planinci ter prijatelji Pohorja sploh. Za prijetno zabavo, izborno kuhinjo in dobro kapljico je preskrbljeno najbolje. —

Velika sokolska tombola.

Zgradba Sokolskega doma v Mariboru, vroča želja vse številne sokolske družine v Mariboru, se bliža svojemu ureditvenju. Po geslu »kamen do kamena palača« je zbral marljivi gradbeni odsek sokolskega društva že za današnje razmere prav znatno vsoto, tako da je upati, da zgradi v nekaj letih ponosno stavbo, ki bo ne le vir telesnega in duševnega zdravja narodu, temveč tudi v kras Mariboru. Odsek je vezan le na požrtvovalnost članstva in naklonjenost občinstva. Eden glavnih virov je že tradicionalna sokolska tombola, ki se je zadnjič vršila pred 2 letoma in je po krasnem uspehu gotovo še vsem v dobrem spominu. — Tako tombolo priredi odsek ponovno v nedeljo 30. septembra ob 2. na Trgu Svobode. Številni dragoceni dobitki v vrednosti do 40.000 Din, med njimi kompletna spalnica, kuhinja, šivalni stroj, dirkalno kolo, voz premoča in voz drv, gramofon, 3 pari smuč, sanke, čevlji itd. so razstavljeni od petka pri »Črnem orlu« na Grajekem trgu (garaža). Od ½2. koncertira pri tomboli vojaška godba. Tablice po 2.50 Din se dobijo v trafikah, in v nedeljo predpoldne na Trgu Svobode. — Prosimo vse, da segajo pridno po njih, Sokole pa, da agitirajo vsak v svojem krogu za čim večjo udeležbo. —

Vse trgovce in druge.

ki še niso oddali daril za nedeljsko sokolsko tombolo, prosimo, da jih čimprej oddajo pri »Črnem orlu« (v garaži). —

Orjuna Maribor

poziva svoje članstvo, da se v čimvečjem številu udeleži proslave proboja solunske fronte dne 6., 7. in 8. oktobra. Najboljše informacije radi proste vožnje itd. vsak dan v tajništvo od 17.—19. ure. — Odbor. 1824

Angleške tečaje

priredi tudi letos mariborski angleški krožek. Začetni in nadaljevalni bosta v ponedeljkih in četrkih od 6.30—7.30 zvečer v poslojju realke, konverzacijski po dogovoru. Začetek 1. oktobra. Prijave pisмено: Angleški krožek, realka. Ukovina mesečno 40 Din, dijaki 30. — 1799

? Svengali ?

Največja senzacija — prenos misli, vpliv na voljo drugega. Samo dva nadvse zanimiva večera danes četrtek 27. in petek 28. tm. v Veliki kavarni. —

Kje je zlato?

KONEC ROMANTIKE ZLATOKOPOV. — KAKO JE RAZDELJENO ZLATO PO PRODUKCIJI IN PO ZALOGI?

Minila je romantična doba, ko so trume ljudi z lopatami in rešeti hodile v razne kraje sveta, da kopljejo in izpirajo dragoceno kovino iz peska. Iskalcev zlata, ki so obogateli preko noči, če jim je bila dana sreča, da so našli izdatno zlato žilo, ni več. Konec je romantike in zlato se dobiva le še po načinu moderne in kompliciranega obratovanja. Zlatokope, pustolovce in fantaste iz vseh delov sveta so izpodrinili stroji, geologi, tehnik in kemiki. Kraji, v katerih se je nekaj kopal zlato, so popolnoma izčrpani, zlato se pa pridobiva tam, kamor se ni poprej nekaj podal niti eden od iskalcev dragocene kovine.

Vsem, ki so hlepeli po zlato, je bila nekaj Kanada ali pa Avstralija obljubljena dežela. Tudi to je minilo. O divje romantičnem življenju pričajo samo še redke podrtije, kolonij, ki so si jih zgradili iskalci zlata ter jih zopet zapustili, ko so usahnile zlate žile pokrajine. Tam, kjer so se nekaj odigravale strašne tragedije in orgije pohlepa in strasti, je danes mir in molk. Današnja dežela zlata je Transval, a s to razliko, da tam ni mesta za posamezne iskalce zlata z lopato in sitom, marveč za moderne stroje, ki preračunajo zemljo in pesek, da pridobijo mrvice zlata.

Kje je še zlato na svetu? — V Ameriki se področje zlatih žil razprostira od Alaske do Chile, v Afriki od Kapa do Etiopije, v Aziji od Urala do Ohotskega morja, v Avstraliji pa ob obali. Na prvem mestu je Transval v Afriki, potem središče belgijskega Konga, Etiopija, Madagaskar in Rio del Oro. V Ameriki so zlate žile od polarnih krajev do Chile, v Kolumbiji, Mehiki, Boliviji, Braziliji, Venezueli, Guynami in Urugvaju. V Aziji so stari zlati rudniki v Indiji izčrpani ter se zlato nahaja le še na področju sovjetske unije na Uralu in v Sibiriji. Nekaj zlata je tudi v Koreji in na Japonskem. V Avstraliji tekó zlate žile sporedno z

avstralskimi Alpami. Tudi Nova Zelandija ima zlate zaklade. Nekaj zlata je tudi na Sumatri in Borneji. V Evropi je nekaj zlata samo na Francoskem in Madžarskem.

Po kvantiteti producirane zlata je na prvem mestu Transval. To zlato je steber britanske finančne sile. Zedinjene države so na drugem mestu, Kanada pa na tretjem. V Kanadi so pri pridobivanju zlata še tehnične težave, če se pa te odpravijo, bo Kanada prekosila severno ameriško unijo. Za Mehiko je Rusija na petem mestu. Za Rusijo prideta Avstralija in Nova Zelandija. Ravno tako, kakor v Kanadi, imā pridobivanje zlata tudi v Sibiriji in na Uralu veliko bodočnost. Vseposod drugod je pa produkcija že dosegla svoj višek ter tudi že pada. Tekom 15 let bodo ti viri zlata skoraj izčrpani. Novega zlata bo zmanjkalo, če se ne odkrijejo nove žile ali če ne pride do izuma kake senzacionalne metode, po kateri bi se dalo zlato pridobivati tudi tam, kjer so odrekla vsa dosedanja sredstva. To je v prvi vrsti zlati prah v pesku mnogih rek.

Kje je dosedaj pridobljeno zlato? — Večina je v Zedinjenih državah in v Indiji. Od leta 1914 do 1918 je narasel zlati zaklad Zedinjenih držav od 1896 na 4270 milijonov dolarjev. Indija zbira zlato v svrhu teaurizacije. Bogati indijski knezi kupujejo zlato v Ameriki, kupovali so ga pa tudi v Transvalu in je zlato mesto v London dospelo v Indijo. S koncentracijo zlata v Newyorku — 40 odstotkov in v Londonu 12 odstotkov — je v posesti obeh anglosaških držav dobra polovica svetovne zlate zaloge. V Newyorku kupujejo zlato vse države, ki iščejo zlato kritje za svojo valuto in varstvo pred inflacijo. Največ zlata je kupila v Ameriki Francija. Zlata zaloga Amerike, ki se je nepričakovano naglo dvignila, je začela precej naglo padati. Zlato potuje v Evropo.

Primeri nadčloveške požrtvalnosti

Pri nedeljskem požaru v madridskem gledališču Novedades, o katerem smo že obširno poročali, so se kljub splošni zmedenosti in paniki vendarle še našli ljudje, ki so ostali hladnokrvni in skušali pomagati, kjerkoli je bilo pač mogoče. Dogajali so se naravnost pretresljivi prizori, ki pričajo o veliki požrtvovalnosti posameznikov. Neki gledališki delavec je odprl v prvem trenutku prezrti zasilni izhod. Ponovno je potem prodril v neposredno bližino ognjenega vala, rešil celo vrsto ljudi, dokler ni končno tudi njega presenetil plamen in je zgorel. Neki starejši gospod, ki je sedel v gledališču poleg nekega otroka, je dvignil tega na rame in ga v resnici srečno spravil na varno, dočim so otrokovi starši našli strašno smrt v plamenih. Na stopnišču proti galerijam so našli okrog 30 mrličev, strašno zgnetenih. Čisto na dnu sta ležala neki stražnik in neki hrom človek, ki se je mogel pomikati naprej samo z bergljami. Stražnik mu je prihitel na pomoč, pritisk pa je bil prehud in sta padla oba na tla. Ob berglje so se potem spodtaknili še drugi, ki so bili potem vsi pohojeni. Neki mladenič, ki se je poročil šele pred nekaj tedni in je bil v gledališču z ženo, svojimi starši in brati, je našel v bolnici kasneje ženo in vse svoje med mrličji. Neki otrok, preko katerega je šlo na stotine ljudi, pa je ostal na naravnost čudežen način čisto nepoškodovan. Neka mati je v mrtvašnici pri pogledu na neko ožgano truplo padla v nezavest. Bila je prepričana, da je to njen sin, ko pa je prišla domov, je našla svojega sina živega in zdravega.

Useučiliška stolica za humor

Na neki ameriški univerzi bo ustanovljena stolica za humor. To bo vsekakor prvi tak vseučiliški predmet na svetu. Humor je bil vedno zelo cenjen in spoštovan. Oni, ki so polni humorja, uživajo popolnoma upravičeno spoštovanje in simpatije svojih sodobnikov. Mnogi ljudje mislijo, da se morejo čisto mirno od-

reči humorja, na drugi strani pa morajo vendar z ogorčenjem gledati, kako n. pr. trgovec X na drugi strani ulice dela boljše kupčije, ker ima pač več humorja. In zato Amerikanci mislijo, da jim je potrebna stolica za humor, da se popravi ta krivica in da se humor porodi tudi tam, kjer ga priroda prvotno ni ustvarila. Amerikanci morejo plačevati in se učiti, toda humor jim je potreben. Amerikanci mislijo, da se bodo naučili, kako se izmišljajo pripovedke itd. Vprašanje je samo, kaj bo pravzaprav profesor na tej katedri poučeval. Najbrže bo osnovana tudi posebna kartoteka in čim bo kak dovtip že zabeležen, bo označen kot star in neuporabljiv. Tudi bo moral profesor preceniti, kaj je pravzaprav dovtip, kajti ni vsak dovtip tudi res dovtip. Tudi med šaljivci so nesolidni ljudje, ki so drugim le v breme in prodajejo za drag denar siabe dovtipe.

U skrbeh za potomstvo

Splošno zlasti pa v Franciji se zmanjšuje po vojni število porodov. V nekaterih državah razpisujejo nagrade za štariše večjega števila otrok. Neki poslanec francoske zbornice je pa stavil originalen predlog, da bi smel postati državni predsednik le mož, ki je očel najmanj sedmerih otrok. Ministri bi morali imeti po šest, senatorji in poslanci po pet, župani pa najmanj po dva otroka. Mož je prepričan, da bi politično častihlepe v desetih letih na ta način zvišalo število prebivalstva za 10 milijonov.

Kratka rodbinska imena

so najbolj udomačena na Kitajskem. Rodbina Li n. pr. je imela že slavne člane. Kratki priimki so pa tudi drugod in ne samo v deželi nebeškega solnca. Tako je ustanovitelj kanadskega mesta Ottawa polkovnik By. V Melbourne je največja trgovina z napisom John Ny. V Newyorku živi znana rodbina Ek, v Londonu je pa veletrgovec Be. Še lažje kot vsi ti se pa podpisuje stara dama, ki ima v Parizu staroznano pivnico. Njeno rodbinsko ime je namreč — O. To je gotovo najkrajši in najenostavnejši priimek.

„Izbrala sem“

pravi razumna Mica. „Med vsemi snubci tistega, ki mi je prinesel RADION. On misli na to, da sebi in meni olajša življenje, kot to dela RADION pri perilu. Z RADIONOM ni več mučnega pranja in mencanja, ker pere sam.“

Varuje perilo!

Sport

HAZENA.

Za prvenstvo Slovenije.

Ker je ljubljanska hazenska podzveza verificirala prvenstvene tekme SK Maribor—SK Mura 6:0, SK Ptuj—SK Mura 6:0 in ker bo isto storila tudi z neodigrano tekmo SK Maribora—SK Ptuj od pretekle nedelje, izgleda koncem letošnje žalostne sezone v hazeni prvenstvena slika v našem okrožju takole:

1. SK Maribor	4 4 0 0	37:10 8
2. SK Ptuj	4 2 0 2	17:22 4
3. SK Mura	4 0 0 4	5:27 0.

Okrožni prvak ISSK Maribor se sreča v nedeljo 30. tm. ob 11. v Ljubljani v prvem finalu s SK Ilirijo. Doslej se naši družini še ni posrečilo poraziti Ilirijank v prvenstvenem tekmovalju, radi česar je nastop starih rivalov za prvenstvo Slovenije tem zanimivejši. O sigurnem znanju Mariborčank ne bomo izgubljali besedi. Gotovo je namreč, da ni prav nič manjše od znanja katerekoli družine v Sloveniji. Nekaj drugega je seveda ostra igra ilirijanske družine, ki je naša sedmorica ni vajena, ki pa v borbi za točke dosledno odloča. Z ozirom na dejstvo, da Mariborčanke že domala tri mesece niso imele nobene tekme, bi utegnil kdo pripisovati našim športašicam za nedeljo malo šans na uspeh. Mi pa, ki poznamo resen trud in marljivo vebanje družine ISSK Maribora, trdimo, da je zmaga našega okrožnega prvaka prav lahko mogoča, samo če stopi sedmorica na igrišče brez treme in če se posluži istega načina igranja, kot ga ima SK Ilirija. — Druga finalna tekma bo 7. oktobra v Mariboru. — Sodil bo v Ljubljani g. Sancin.

ISSK Maribor — hazena.

Jutri v petek ob 18. važen sestanek vseh igralk na igrišču.

ISSK Maribor — nogomet.

Jutri v petek ob 18.30 sestanek prvega moštva in mladine. — Načelnik.

Prvak Paolino se pripravlja...

Evropski prvak v boksu Paolino je podpisal z znanim manažerom Tex Richardom pogodbo, s katero se obvezuje, da se bo boril s tremi protivniki v Ameriki. To so Knute Hansen, Jack Sharkey in Johnny Risko. Paolino in njegov vadiatelj Arihus sta prepričana, da bo podlegla vsa trojica in da dobi Paolino kvalifikacijo, da se bo smel boriti za sedaj prosti naslov svetovnega prvaka. Evropski prvak se v Summit Bayu resno pripravlja za ta težak boj.

Tudi vlada je uljudna

Tam, kjer je cel narod en sam gentleman, tudi vlada ne more biti drugačna. To se je izkazalo pred kratkim v Londonu. V Angliji je bilo namreč doslej predpisano, da mora navesti vsak volilec in volilka pred komisijo tudi svojo starost poleg imena. In kaj se to pravi za žensko, si lahko mislimo! Koliko je bilo žensk, ki samo radi tega neprijetnega predpisa niso hotele voliti! Višeč zadrego angleških državljank pa je vlada nedavno uknila »strogi« predpis navajanja starostne dobe in odredila, naj se zadovoljijo volilne komisije z golo ugotovitvijo, je-li volilka res starejša od 21 let. Pričakuje se, da bo udeležba pri prihodnjih volitvah znatno porasla...

Ob vremenskih spremembah

— Povej mi, Moric, ta ali oni eksport ni predmet Islandske.

— Depresije, gospod učitelj!

Edgar Wallace:

Zaba z masko

(The Fellowship with the Frog.)

Ob sedmih zvečer se je napotil Elk na Fitzroy-cesto in Johnson mu je z začudenim obrazom odprl vrata. Elk je videl, da je hodnik poln pohištva in zabojev ter se pri tem spomnil, da mu je Johnson že na vsežgodaj zjutraj napovedal svojo preselitev.

»Ali ste že pospremili?« Johnson je prikimal. »Ne grem rad odtod,« je dejal, »a moram, ker mi je predrago. Zdi se mi, da ne bom mogel dobiti druge službe in zato računam tudi s tem, da se bo treba v vsem zelo omejiti. V Balhamu bom lahko udobno živel, ker nimam prav nobenih dragih razvad.«

»In če bi jih tudi imeli, bi jim lahko zadostili,« je rekel Elk. »Oporoko starca smo našli. Vse vam je zapustil.«

Johnson je na široko odprl usta in oči. »Ali se šalite?« je vprašal.

»Se nikdar v svojem življenju nisem bil tako resen. Stari vam je zapustil vse do zadnjega beliča. Prepis oporoke imam tu. Mislim sem si, da bi jo radi videli.«

Iz svoje listnice je potegnil papir in Johnson je bral:

»Podpisani Ezra Maitland, stanujoč na Eldorski cesti številka 193, razglasim to za svojo zadnjo voljo ter odločam, da se vse moje dosedanje oporoke razveljavijo. Vso svojo premoženje in nepremično premoženje, posestva, hiše, delnice vseh vrst, dragocenosti, avtomobile, vozove, torej vse, kar je moje, zapuščam Filipu Johnsonu, Fitzroy-cesta 671. uradniku v Londonu. Izjavljam, da je to edini pošten človek, ki sem ga srečal v dolgem in težkem svojem življenju, ter mu naročam, naj se posveti z vso vnemo uničenju organizacije, ki je znana pod imenom žab in ki je tekem 24 let izsilila od mene velike svote.«

Listina je bila potrjena od dveh prič, kojih imena je Johnson dobro poznal. Ko je prečital, je nekaj časa molčal.

»V večernih časopisnih izdajah sem čital o umoru,« je končno dejal. »Sel sem tudi k palači, a so mi policisti dejali, naj se obrnem na Vas. Vedel sem, da imate dosti posla in Vas nisem hotel motiti. Kako je bil umorjen?«

»Ustreljen je,« je odvrnil Elk. »Ali ste morilca ujeli?«

»Jutri ga bomo gotovo imeli,« je menil Elk prepričevalno. »Sedaj, ko je Balder zaprt, nimajo žabe nikogar, ki bi jih lahko posvaril, če jih zasledujemo.«

»Res, strašno je,« je dejal Johnson zamišljeno. »Ali to tiskaj,« — pokazal je na oporoko — »me je posebno prevzelo. Ne vem, kaj naj rečem. Boljše bi bilo, če tega ne bi bil storil,« je vzdihnil. »Neprijetna mi je tolika odgovornost. Moj temperament ni za vodstvo tako velikih poslov. Rajši bi bil brez tega.«

»No — kako je sprejel?« je vprašal Dick, ko se je Elk vrnil.

»Popolnoma brez glave je,« je razložil Elk. »Uboji naravnost smilil

se mi je, četudi sem bil prepričan, da usmiljenje ni potrebno za ljudi, ki so prišli do tako velikega kupa denarja. Bil je že pripravljen na preselitev v cenejše stanovanje, ko sem prišel. Sedaj se pa lahko seli v princovo palačo... Sprememba v Johnsonovem življenju bo pa imela gotovo za posledico spremembe glede Raya Benneta. Ali ste kaj mislili na to, gospod kapetan?«

»Da, tudi na to sem že mislil,« je odvrnil Dick.

Popoldne se je Dick razgovarjal s šefom državnega pravdnštva glede Balderja. Tudi šef je imel pomisleke.

»Ne vem, kako bi se dalo priti do obtožbe umora,« je dejal. »Popolnoma jasno je sicer, da je Millsa zastrupil in da je odgovoren za bombni atentat, ali na podlagi samega suma se človeka ne da obesiti. Kaj mislite, kako je umoril Millsa?«

»Mills je bil prehlajen,« je menil Dick. »Vso pot v avtomobilu je kašljal ter prošil Balderja, naj zapre okno. Balder je okno zaprl, možu je pa vsilil tableto strupa kot sredstvo proti kašlju. Mills je nič hudega sluteč strup tudi vzel. Prepričan sem, da se je to tako odigralo. Preiskali smo Balderjevo hišo in med duplikati ključev smo našli tudi ključ Elkove blagajne. Balder je prišel zgodaj zjutraj ter položil bombo, vedoč, da bo Elk torbe še enkrat odprl.«

»In Hagenu je pomagal do bega,« je pripomnil državni pravdnik.

»To je bilo še lažje,« je razlagal Dick. »Mislim, da je bil Hagen oni inspektor, katerega so videli zjutraj ob pol treh odhajati. Ko je prišel Balder v celico, je imel pod svojo obleko inspektorsko uniformo in vse potrebne ključe. Preiskali ga niso. Z Elkom sva za to odgovorna. Največja nevarnost je bila v Balderjevi intimnosti z nami in v možnosti, da obvešča žabo o vsakem našem koraku. Balderjevo pravo ime je Kramer. Rodom je iz Litve. Ko je bil 18 let star, so ga izgnali iz Nemčije. Prišel je v Anglijo ter dobil službo pri policiji. Kdaj je stopil z žabami v zvezo, mi ni znano. Umor mu bomo težko dokazali, dokler ne ujamemo žabe same.«

»Ali res upate, da boste ujeli žabo, kapetan Gordon?«

Dick Gordon se je priklonil in nasmehnil.

O umoru Maitlanda in njegove sestre ni bilo nobenih novih poročil in Dick je z veseljem izkoristil ta odmor.

Ela Bennet je ravno na vrtu kopala krompir, ko je Dickov avto obstal pred vrtnimi vrati. Tekla mu je nasproti.

»To je veselo presenečenje,« je dejala in rdečica jo je občila, ko se je zavedla svojega velikega veselja. »Sedaj imate pač težke čase. Časopise sem brala danes zjutraj. Ali ni to strašno? Uboji gospod Maitland! Dvakrat je bil tu in obakrat ves obupan.«

»Ali veste, da je vse svoje premoženje zapustil gospodu Johnsonu?«

»O, to je krasno,« se je veselila.

»Ali ste tako naklonjeni gospodu Johnsonu?«

»Da, prijeten človek je,« je potrdila. »Dobro ga ravno ne poznam, ali do

Raya je bil vedno tako dober in prihranil mu je mnogo neprijetnosti. Bogzna, če ga bo sedaj, ko je banka njegova, pripravil do tega, da se vrne nazaj v službo.«

»Jaz bi pa rad vedel, če bo Vas pripravil...« Obstal je.

»Kako pripravil?« je vprašala začudeno.

»Johnson Vas ima zelo rad. Tega mi ni prikrival in sedaj je zelo bogat mož. Sicer ne mislim, da je bogastvo tako zelo važno —,« je dejal hlastno ter tiho pristavil: »Jaz pa nisem bogat, ali...«

Nežna roka, ki jo je držal, ga je kratko in naglo stisnila, a se mu takoj zopet izvila.

»Ne vem —,« je dejala ter se obrnila proč. »Oče je rekel — beseda ji je zastala. »Ne vem, če bo oče s tem zadovoljen. On namreč misli, da je v našem družabnem položaju velikanska razlika.«

»Neumnost!« je rekel Dick neolikano.

»In potem je še nekaj — — — S težavo je govorila. »Ne vem, kakšen poklic ima oče. Gotovo je pa to delo, o katerem noče govoriti. Nekaj nečastnega se mu zdi.«

Zadnje besede je izgovorila tako tiho, da je komaj razumel.

»No, in če bi vedel tudi najslabše o Vašem očetu?«

Stopila je za par korakov nazaj ter ga osuplo gledala.

»Za Boga, Dick, kaj je?«

Zmajal je z glavo. »Najbrž ničesar ne vem, vse je samo domnevanje. Ne govorite ničesar o tem mojem sumu. Kaj ne, da boste molčali, če Vas lepo prosim?«

»In če bi vedeli vse, ali bi se kaj spremenilo?« je vprašala s slabotnim glasom.

»Niti najmanj.« Odrgala je cvetlico ter zamišljeno trgala list za listom. »Ali je — — — ali ima — — — ne, ne, ničesar mi rajši ne povejte!«

Objel jo je in ko je šepetal »moja ljuba, moja draga,« je popolnoma pozabil, da so na svetu umoril in drugi zločini.

John Bennet je bil vesel snidenja z Dickom, da mu je lahko razodel veliko novico, ki je bila zanj pravi trijumf. Kazal mu je časopisne izrezke z naslovi

RAZSTAVA TISK

7.-21. OKTOBRA 1928 *

»čudovite naravne študije« — »znami-te filmske slike amaterja«. Tudi ček je prejel v toliki višini, da je bil ves iznenaden.

»Ne morete si misliti, kaj to zame pomeni, Gordon,« je dejal. »Oprostite, kapetan Gordon. Vedno pozabim, da imate vojaški čin. Če bi le moj sin prišel k pameti ter se vrnil domov. Bilo bi mu tako dobro, kakor si je vedno želel. Žal, da je ravno v starosti, v kateri večina mladeničev nori. Upam pa, da Ray še ni ubral po slabi poti.«

Dicku je bilo prijetno, ko je slišal staroga moža tako govoriti. Na Raya Benneta je mislil namreč vedno kot na človeka, ki je zagrešil neodpustljiv greh.

»Če bo šlo tako naprej, bom po preteku enega leta že lahko živel kot umetnik, ki si življenje urejuje po svoji volji.« Tako je pripovedoval John Bennet, katerega je veselje očitvidno pomladilo za deset let.

Končno je naznanil, da mora na obisk v Dorking. Gotovo so mu bila pisma, ki so se nanašala na njegove skrivnostne izlete, poslana v to mesto. Dick mu je ponujal svoj avtomobil, Bennet pa ponudbe ni hotel sprejeti.

(Dalje priložnosti.)

Sokolstvo

Razpored telovadnih ur oddelkov Sokolskega društva v Mariboru.

Oddetek	Telovadnica v	Telovadni dnevi	Ure	Vaditelj
Člani	Krekova ul.	Ponedeljek, petek	20—22	Dekleva Janko
Člani starejši	Koroščeva ul.	Sreda, petek	18:30—20:30	Hvalenc Joško
Članice	Krekova ul.	Torek, četrtek	18:30—20	Nabergoj Stana
Članice starejše	Zrinjskega trg	Torek, petek	19—20	Lavrenčič Ivan
Moški naraščaj od 14—16 leta	Krekova ul.	Sreda, sobota	18:30—20	Lapajne Stanko
Moški naraščaj od 16—18 leta	"	Ponedeljek, petek	18:30—20	Mačus Franjo
Moški naraščaj obrtni	"	Torek, četrtek	20—22	Venuš Vladimir
Ženski naraščaj od 14—16 leta	"	"	17—18:30	Dekleva Janko
Ženski naraščaj od 16—18 leta	"	Ponedeljek, petek	17—18:30	Mačus Franjo
Moška deca	"	Sreda, sobota	17—18:30	Arnuš Otmar
Moška deca v Magdaleni	Ruška cesta	Torek, petek	16—17	Kaučič Franc
Ženska deca	Krekova ul.	Sobota	15—17	Pipan Mira
Najmanjša moška in ženska deca	"	Sreda, sobota	14—15	Ziher Nada

Urniki stopi v veljavo 26. t. m. Vpis telovadcev in telovadk se vrši pri vaditeljih oddelkov ob vsaki telovadni uri. Urnik za žensko deca v Magdalenskem predmestju izide v prihodnjih dneh.

Mali oglasi

Praktikantinja z znanjem strojepisa se takoj sprejme v tovarniško podjetje. Ponudbe nasloviti na upravo lista pod št. 1822.

Učenca iz dobre družine, sprejemem v specerijsko trgovino. Vprašati Tattenbachova ul. 3.

Vsakovrstno angleško, češko in jugoslovansko sukno že od 24 Din naprej dobite pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg.

Triko svilo 140 cm široko za obleke in perilo à Din 95 dobite pri J. Trpinu, Glavni trg 17, Maribor.

Električne inštalacije popravila, svetilke, likalnike, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16.

Mesnico na najbolj prometni točki v Mariboru s stanovanjem in hlevom oddam takoj v najem. Naslov v oglasnem oddelku »Večernika«.

Kavarna Park sprejme abonente na dobro domačo hrano.

Sobo-in črkostikanje izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2.

BOGOMIR DIVJAK MARIBOR

Trgovina z dvokolesi in pnevmatiko. Istotam dobite tudi vse sestavne dele.

Glavno zastopstvo svetovnih koles Waffrenrad-Steyer

Mehanična delavnica z električnim pogonom za popravila dvokoles in motociklov. Lastna poniklovalnica, bakranje in emajliranje.

Trgovina: Glavni trg 17
Delavnica: Ključavničarska ul. št. 1

četrtek 27

Svengali

petek 28

Svengali

Velika kavarna

četrtek 27

Svengali

petek 28

Svengali

Spominjajte se CMD!